

สำเนา

○ คำแถลงการณ์

(ด. ๒๕)

คดีหมายเลขดำที่ อ. ๑๖๓/๒๕๕๓

ศาลปกครองสูงสุด

คำแถลงการณ์ของตุลาการผู้แถลงคดี (อุทธรณ์คำพิพากษา)

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครองอันเกิดจากการละเลย
ต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ

วันที่ ๑๑ เดือน สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๓

ผู้ฟ้องคดี นายอภิชาติ บัวกล้า

ผู้ถูกฟ้องคดี กรมทางหลวง

ผู้อุทธรณ์ ผู้ถูกฟ้องคดี

ยื่นอุทธรณ์คำพิพากษาในคดีหมายเลขดำที่ ๑๔๘/๒๕๔๘ หมายเลขแดงที่ ๒๕๔/๒๕๕๒
ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองพิษณุโลก)

เสนอต่อ ตุลาการศาลปกครองสูงสุด องค์คณะที่ ๓

ตุลาการผู้แถลงคดีได้พิจารณาสำนวนคดีนี้พร้อมทั้งบันทึกของตุลาการ
เจ้าของสำนวนแล้ว ขอเสนอคำแถลงการณ์ต่อองค์คณะเพื่อประกอบการพิจารณาพิพากษา
หรือมีคำสั่ง ดังต่อไปนี้

๑. ผู้ถูกฟ้องคดียื่นอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นมีสาระสำคัญ
สรุปได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดียังไม่เห็นพ้องด้วยกับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นโดยขอถือ
คำให้การของผู้ถูกฟ้องคดี ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๘ คำให้การเพิ่มเติมของผู้ถูกฟ้องคดี
ลงวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๔๙ และคำโต้แย้งของผู้ถูกฟ้องคดี ลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๒
เป็นส่วนหนึ่งของคำอุทธรณ์ และขออุทธรณ์ว่า เนื่องจากในขณะเกิดเหตุไม่มีฝนตก หรือลมพายุ

พัดแรง คงมีในช่วง ๒ วัน ก่อนเกิดเหตุได้มีฝนตกหนักเป็นผลให้ที่ดินบริเวณทางหลวงที่เกิดเหตุอ่อนตัวทำให้คันทางนบกยูงโค่นล้ม ซึ่งคันทางนบกยูงดังกล่าวมีขนาดใหญ่ มีสภาพสมบูรณ์ไม่ผุกลวง และเป็นการโค่นล้มทั้งต้น ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีเห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีได้จัดการระมัดระวังป้องกันตามสมควรแล้ว โดยได้ตรวจดูแลต้นไม้อย่างสม่ำเสมอและเหมาะสมเพียงพอตามสถานการณ์ และแม้ผู้ถูกฟ้องคดีจะได้ดำเนินการตรวจดูแลต้นไม้พิเศษเพิ่มเติมก็มีอาจทราบได้ว่า บริเวณไหนมีที่ดินอ่อนตัวที่จะทำให้ต้นไม้โค่นล้มลงได้ หรือมีอาจทราบได้ว่า ต้นไม้ใหญ่ยืนต้นที่มีสภาพสมบูรณ์ต้นใดจะหักโค่นได้อย่างไร อีกทั้งเหตุการณ์ดังกล่าวมิได้เกิดขึ้นเป็นประจำทุกวัน อันจะเป็นเหตุให้ผู้ถูกฟ้องคดีต้องออกตรวจดูแลรักษาต้นไม้เป็นพิเศษเพิ่มเติมตามที่ศาลปกครองชั้นต้นใช้ดุลพินิจแต่อย่างใด ประกอบกับการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค องค์การบริหารส่วนตำบลท่าช้าง หรือประชาชนใกล้เคียง หรือประชาชนที่สัญจรผ่านไปมาก็ไม่เคยมีผู้ใดแจ้งแก่ผู้ถูกฟ้องคดีว่า ต้นไม้ที่เกิดเหตุผุกลวงหรือมีสภาพที่จะโค่นล้ม อันจะเป็นเหตุให้ผู้ถูกฟ้องคดีต้องรับผิดชอบหากไม่ปฏิบัติหน้าที่โดยโคนต้นไม้เกิดเหตุอันเป็นการละเลยต่อหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดี อีกทั้งผู้ถูกฟ้องคดีจะตัดโค่นต้นไม้บริเวณทางหลวงได้ต่อเมื่อต้นไม้เหล่านั้นยืนตายทั้งต้น หรือมีลักษณะผุกลวง หรือมีลักษณะไม่สมบูรณ์ ซึ่งอาจล้มลงมาทับ หรือโค่นล้มลงกีดขวางถนนอันจะเป็นอันตรายแก่บุคคลผู้สัญจร และต้นไม้เกิดเหตุตามที่ศาลวินิจฉัยเป็นต้นไม้สมบูรณ์ ไม่ผุกลวง โค่นล้มลงทั้งต้นดังกล่าว หากต้นไม้ไม่แข็งแรงน่าจะล้มลงตั้งแต่วันที่ฝนตกหนักแล้ว ดังนั้น การที่คันทางนบกยูงใหญ่ล้มทับรถของผู้ฟ้องคดี กรณีจึงถือเป็นเหตุสุดวิสัยที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่อาจป้องกันได้ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีได้จัดการระมัดระวังตามสมควรแก่พฤติการณ์แล้ว ขอศาลปกครองสูงสุดได้โปรดพิพากษายกฟ้องผู้ฟ้องคดีด้วย

๒. ตุลาการผู้แถลงคดีได้ตรวจพิจารณาเอกสารดังต่อไปนี้

(๑) คำฟ้องของผู้ฟ้องคดี ลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๘

(๒) คำให้การของผู้ถูกฟ้องคดี ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

(๓) คำคัดค้านคำให้การของผู้ฟ้องคดี ลงวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๘

(๔) คำให้การเพิ่มเติมของผู้ถูกฟ้องคดี ลงวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๙

(๕) คำอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดี ลงวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๙

(๖) คำแก้อุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดี ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๙

รวมทั้งเอกสารอื่นๆ ในสำนวนคดีด้วยแล้ว

๓. ตุลาการผู้แถลงคดีได้พิจารณาบทกฎหมายและกฎที่สำคัญดังต่อไปนี้

ประกอบด้วยแล้ว

- (๑) พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒
- (๒) พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๕๕
- (๒) พระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕
- (๓) พระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๘
- (๔) ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
- (๘) กฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมทางหลวง กระทรวงคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๕
- (๙) ระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๓

๔. เมื่อพิจารณาคำฟ้อง คำให้การ คำคัดค้านคำให้การ คำให้การเพิ่มเติม คำอุทธรณ์ คำแก้อุทธรณ์ และเอกสารอื่น ๆ ในสำนวนคดีแล้ว

ตุลาการผู้แถลงคดีรับฟังข้อเท็จจริงได้ว่า เมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๗ เวลาประมาณ ๑๗.๐๐ นาฬิกา ผู้ฟ้องคดีได้ขับรถยนต์นั่งส่วนบุคคล ยี่ห้อโตโยต้า รุ่นโคโรลล่า คันหมายเลขทะเบียน กก ๔๒๒๙ สุโขทัย พร้อมด้วยนายชนาธิป บัวกล้า น้องชาย และนางสาวทิพากร ผลคำ เพื่อนของน้องชาย เดินทางกลับบ้านที่จังหวัดสุโขทัยตามเส้นทางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒ ตอนสุโขทัย - พิษณุโลก ขณะที่ผู้ฟ้องคดีขับรถมาถึงบริเวณกิโลเมตรที่ ๔๖+๐๖๐ บ้านไร่ขุดอน ซึ่งในขณะนั้นไม่มีฝนตกแต่อย่างใด ปรากฏว่าต้นหางนกยูงใหญ่ ซึ่งขึ้นอยู่ในร่องระบายน้ำด้านซ้ายของถนนได้ล้มลงทับรถยนต์ของผู้ฟ้องคดี ทำให้รถยนต์ของผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหายเป็นอย่างมาก และผู้ฟ้องคดีพร้อมด้วยผู้โดยสารอีกสองคนได้รับบาดเจ็บ หลังเกิดเหตุผู้ฟ้องคดีได้ให้ห้างหุ้นส่วนจำกัด ศรีสหวัฒน์การช่าง ประเมินสภาพความเสียหายและประมาณราคาค่าซ่อมแซม ซึ่งห้างหุ้นส่วนจำกัด ศรีสหวัฒน์การช่าง ได้เสนอราคาค่าซ่อมรถยนต์เป็นเงิน ๓๓๓,๑๕๐ บาท แต่ไม่รับรองว่าเมื่อซ่อมรถยนต์เสร็จแล้ว รถยนต์จะใช้งานได้ดีดังเดิมหรือไม่ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีมีความจำเป็นต้องใช้รถยนต์ในการเดินทางไปทำงานและกลับบ้านที่ต่างจังหวัด จึงตัดสินใจขายซากรถยนต์คันดังกล่าวให้กับนายดนตรี ผูกขาว เป็นเงิน ๕๐,๐๐๐ บาท นอกจากนี้ผู้ฟ้องคดีและผู้โดยสารทั้งสองที่นั่งมาในรถยนต์ได้รับบาดเจ็บต้องเสียค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลเป็นเงินรวม ๔,๗๑๖ บาท โดยผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลทั้งหมด ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๗ ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ค่าเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดีเป็นค่าซ่อมรถยนต์ ค่ารักษาพยาบาล และค่าเช่ารถยนต์ใช้ทดแทนระหว่างรอผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ค่าเสียหายรวมเป็นเงิน ๕๑๗,๘๖๖ บาท ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๗

ชี้แจงให้ผู้ฟ้องคดีทราบว่า เหตุที่ต้นหางนกยูงล้มทับรถยนต์ของผู้ฟ้องคดีเกิดจากภัยธรรมชาติ อันเป็นเหตุสุดวิสัย ผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่ต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า ไม่ได้รับความเป็นธรรม จึงฟ้องคดีต่อศาลปกครองเมื่อวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๔๘ ขอให้ศาลพิพากษา หรือมีคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ค่าเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดี ดังนี้ ค่าเสียหายในส่วนของรถยนต์ เป็นเงิน ๒๗๐,๐๐๐ บาท และค่ารักษาพยาบาลเป็นเงิน ๔,๗๑๖ บาท รวมเป็นเงิน ๒๗๔,๗๑๖ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าว นับแต่วันที่ถูกระทำละเมิด

๕. ตุลาการผู้แถลงคดีเห็นว่า คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยพร้อมด้วยเหตุผล ในการวินิจฉัยในประเด็นต่างๆ ดังนี้

๕.๑ ประเด็นเกี่ยวกับอำนาจศาลและเงื่อนไขในการอุทธรณ์

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า คดีนี้ศาลปกครองชั้นต้นมีคำพิพากษาเมื่อวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๒ ผู้ถูกฟ้องคดียื่นอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เมื่อวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๓ คดีจึงอยู่ในอำนาจของศาลปกครองสูงสุดที่จะพิจารณาพิพากษามาตรา ๑๑ (๔) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ และเป็นการยื่นคำอุทธรณ์ภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ ได้มีคำพิพากษามาตรา ๗๓ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน และเป็นคำอุทธรณ์ที่มีรายการครบถ้วนตามข้อ ๑๐๑ วรรคหนึ่ง ของระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ และผู้ถูกฟ้องคดีได้ชำระค่าธรรมเนียมศาลชั้นอุทธรณ์ครบถ้วนแล้ว ดังนั้น ศาลปกครองสูงสุดจึงมีอำนาจรับคำอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีไว้พิจารณาพิพากษาได้

๕.๒ ประเด็นที่เป็นเนื้อหาของคดี

คดีมีประเด็นต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีว่า การที่ต้นหางนกยูงล้มทับรถยนต์ของผู้ฟ้องคดีเกิดจากการที่ผู้ถูกฟ้องคดีละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีเป็นกรมในสังกัดกระทรวงคมนาคม ตามมาตรา ๒๑ (๖) แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ จึงเป็นหน่วยงานทางปกครองตามนัยมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งข้อ ๑ ของกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมทางหลวง กระทรวงคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๕ กำหนดให้ผู้ถูกฟ้องคดีมีภารกิจเกี่ยวกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านทางหลวง การก่อสร้างและบำรุงรักษาทางหลวงให้มีโครงข่ายทางหลวงที่สมบูรณ์ครอบคลุม

ทั่วทั้งประเทศและเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านเพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวก รวดเร็ว และปลอดภัยในการเดินทาง โดยให้มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้ (๑) ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยทางหลวงเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับทางหลวงพิเศษ ทางหลวงแผ่นดิน และทางหลวงสัมปทาน รวมทั้งกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง (๒) วิจัยและพัฒนางานก่อสร้าง บูรณะ และบำรุงรักษาทางหลวงพิเศษ ทางหลวงแผ่นดิน และทางหลวงสัมปทาน (๓) ... (๔) ...และมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้ให้นิยามคำว่า "ทางหลวง" หมายความว่า ทางหรือถนนซึ่งจัดไว้เพื่อประโยชน์ในการจราจรสาธารณะทางบก...และให้หมายความรวมถึงที่ดิน พืช พันธุ์ไม้ทุกชนิด ...และอาคารหรือสิ่งอื่นอันเป็นอุปกรณ์งานทางบรรดาที่ได้จัดไว้ในเขตทางหลวงและเพื่อประโยชน์แก่งานทางนั้นด้วย และให้นิยามคำว่า "งานทาง" หมายความว่า กิจการใดที่ทำเพื่อหรือเนื่องในการสำรวจการก่อสร้าง การขยาย การบูรณะ หรือการบำรุงรักษาทางหลวง หรือการจราจรบนทางหลวง จากบทบัญญัติดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีเป็นหน่วยงานทางปกครองที่มีอำนาจ หน้าที่รับผิดชอบในการดูแลและบำรุงรักษาทางหลวง ซึ่งมีได้จำกัดความรับผิดชอบเพียงทางหรือถนนที่ใช้ในการจราจรเท่านั้น หากแต่ยังรวมถึงพืช พันธุ์ไม้ทุกชนิดที่ขึ้นในเขตทางหลวงด้วย โดยผู้ถูกฟ้องคดีมีหน้าที่ต้องตัดแต่งกิ่งก้านและตรวจดูแลต้นไม้ทั้งสองข้างทางมิให้กิ่งก้านรูกล้ำเข้ามาในเขตผิวจราจร และหากต้นไม้ใดมีสภาพผุกลวง ไม่สมบูรณ์หรือมีลักษณะโน้มเอียงเข้าหาถนน ผู้ถูกฟ้องคดีก็มีหน้าที่ต้องค้ำยันต้นไม้มิให้โน้มเอียงหรือล้มลง ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความปลอดภัยแก่ประชาชนผู้ใช้รถใช้ถนน คดีนี้ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า เมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๔๗ เวลาประมาณ ๑๗.๐๐ นาฬิกา ผู้ฟ้องคดีได้ขับรถยนต์นั่งส่วนบุคคลยี่ห้อโตโยต้า รุ่นโคโรลล่า คันหมายเลขทะเบียน กก ๔๒๒๙ สุโขทัย พร้อมด้วยนายธนาศิษย์ น้องชาย และนางสาวทิพากรช เพื่อนของน้องชาย เดินทางกลับบ้านที่จังหวัดสุโขทัย ตามเส้นทางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒ ตอนสุโขทัย - พิษณุโลก ขณะที่ผู้ฟ้องคดีขับรถมาถึงบริเวณกิโลเมตรที่ ๔๖+๐๖๐ บ้านไผ่ชวดอน ซึ่งในขณะนั้นไม่มีฝนตกแต่อย่างใด ปรากฏว่าต้นหางนกยูงใหญ่ซึ่งขึ้นอยู่ในร่องระบายน้ำด้านซ้ายของถนนได้ล้มลงทับรถยนต์ของผู้ฟ้องคดี ทำให้รถยนต์ของผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหาย และผู้ฟ้องคดีพร้อมทั้งผู้โดยสารอีกสองคนได้รับบาดเจ็บ ซึ่งผู้ฟ้องคดีเห็นว่า เหตุดังกล่าวเกิดขึ้นเนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัตินั้น เห็นว่า ในขณะเกิดเหตุไม่มีฝนตก แต่ในช่วง ๒ วันก่อนหน้านั้น คือ วันที่ ๘ และวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๔๗ ได้มีฝนตกหนักในบริเวณที่เกิดเหตุ ซึ่งสอดคล้องกับสำเนาประกาศกรมอุตุนิยมวิทยา ฉบับที่ ๑ (๑๖/๒๕๔๗) เรื่อง ฝนตกหนัก น้ำท่วมฉับพลัน และคลื่นลมแรง ที่ประกาศเมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๔๗ จึงเชื่อได้ว่า ก่อนเกิดเหตุที่ดินบริเวณที่เกิดเหตุมีการอ่อนตัว ซึ่งเมื่อพิจารณาภาพถ่ายบริเวณที่เกิดเหตุ

(เอกสารท้ายคำฟ้อง) ประกอบแล้วพบว่า ต้นไม้บริเวณสองข้างทางของทางหลวงสายดังกล่าว มีลักษณะเป็นต้นไม้ใหญ่และกิ่งก้านมีลักษณะโน้มเอียงเข้าหาถนน ผู้ถูกฟ้องคดีในฐานะหน่วยงานที่มีหน้าที่ตรวจดูแลและบำรุงรักษาทางหลวงสมควรที่จะต้องตัดแต่งกิ่งก้านของต้นไม้มิให้รูกล้ำเข้ามาในเขตผิวจราจรหรือค้ำยันต้นไม้มิให้โน้มเอียง แต่ผู้ถูกฟ้องคดีก็หาได้กระทำไม่ กรณีจึงเป็นการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ ที่ผู้ถูกฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า การที่ต้นทางนกยูงล้มทับรถยนต์ของผู้ฟ้องคดีเป็นเหตุสุดวิสัยที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่อาจป้องกันได้ เนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีได้ใช้ความระมัดระวังตามสมควรแก่พฤติการณ์จึงไม่ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดีนั้น เห็นว่า มาตรา ๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ กำหนดว่า คำว่า "เหตุสุดวิสัย" หมายความว่า เหตุใดๆ อันจะเกิดขึ้นก็คิดจะให้ผลพิบัติก็ดี เป็นเหตุที่ไม่อาจป้องกันได้แม้ทั้งบุคคลผู้ต้องประสบหรือใกล้จะต้องประสบเหตุนั้น จะได้จัดการระมัดระวังตามสมควรอันพึงคาดหมายได้จากบุคคลในฐานะและภาวะเช่นนั้น เห็นว่า เหตุที่เกิดขึ้นมิใช่เหตุสุดวิสัยเพราะหากผู้ถูกฟ้องคดีได้ปฏิบัติหน้าที่ของตนโดยการตรวจดูแลรักษา และตัดแต่งต้นไม้ในบริเวณที่เกิดเหตุอย่างสม่ำเสมอแล้ว เหตุที่ต้นทางนกยูงจะโค่นล้มทับรถยนต์ของผู้ฟ้องคดีก็มิอาจเกิดขึ้นได้ เหตุดังกล่าวจึงเป็นเหตุที่อาจป้องกันได้ หากได้จัดการระมัดระวังตามสมควร อุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีจึงฟังไม่ขึ้น เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติเป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหาย จึงเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีจึงต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดี แต่เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีมิได้อุทธรณ์โต้แย้งในเรื่องจำนวนค่าสินไหมทดแทนว่าไม่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ถูกต้องอย่างไร จึงไม่มีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยเกี่ยวกับจำนวนค่าสินไหมทดแทนที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนความเสียหายจากการกระทำละเมิดให้แก่ผู้ฟ้องคดีรวมเป็นเงิน ๒๐๙,๔๓๓ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าวนับแต่วันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๗ เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ ทั้งนี้ ภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษา คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก และให้คืนค่าธรรมเนียมศาลตามส่วนแห่งการชนะคดีให้แก่ผู้ฟ้องคดี ตุลาการผู้แถลงคดีเห็นพ้องด้วย โดยสรุปตุลาการผู้แถลงคดีเห็นควรพิพากษายืนตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น

นายณัฐ รัฐอมฤต

ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองกลาง

สำเนาถูกต้อง

ตุลาการผู้แถลงคดี

(นางสาวชุตติมา อ่อนละม้าย)

พนักงานคดีปกครองเชี่ยวชาญ รักษาการในตำแหน่ง
ผู้อำนวยการกลุ่มสืบค้นคว้าและเปรียบเทียบคำพิพากษา